

Editorial

Un cop més hem de parlar de la crisi perquè la circumstància no remet, sinó que avança i ens fa a tots més vulnerables. Ja hem tractat en números anteriors com la situació de precarietat econòmica i social que estem patint afecta la nostra tasca professional en els diferents àmbits d'actuació. Però ens sembla adient seguir aprofundint en el context de crisi que no amaina i ens obliga a seguir qüestionant el nostre dia a dia.

Aquesta vegada hem volgut posar la mirada en els Drets Socials. Si bé és cert que patim la pèrdua de tota mena de drets, també és cert que els drets socials no gaudeixen de la mateixa protecció que els drets civils i polítics, sent aquests primers més febles i, per tant, mereixedors d'una atenció especial per part nostra, i hem de vetllar per garantir-los.

En un moment en què s'està treballant per posar les bases d'una constitucionalització dels drets socials, en la qual el nostre col·legi ha estat participant molt activament, ens plantejarem què fem els professionals davant la pèrdua i violació dels drets de les persones.

Sovint parlem de persones vulnerables però, com diu un dels autors, hauríem de parlar de persones vulnerades, persones que ja han estat desposseïdes dels seus drets.

Aturem-nos a reflexionar quin és el paper que el nostre sistema de Benestar Social ens ha atorgat. Sovint ha estat de gestió i de control social.

La disminució de drets, d'una banda, i l'augment de la necessitat, de l'altra, sovint ens col·loca als treballadors/es socials en una situació de malestar i patiment que ens desborda per tanta necessitat com hi ha i tan pocs mitjans per combatre-la, convertint-nos en gestors de recursos i serveis insuficients per a atendre les necessitats de les persones.

Treballar des de la perspectiva dels drets suposa, primer, implicar-nos en la lluita per una societat més justa, prendre partit davant les injustícies i la vulneració de drets i, segon, estar atents a la defensa dels valors i vetllar per la dignitat de les persones.

Vivim en una realitat en la qual cada dia veiem amenaçats els nostres drets. Els treballadors/es socials som actors clau, hem de prendre posicionament personal ètic com a professionals i també com a ciutadans/es. La manera com ens posicionem configura allò que som com a societat. La nostra pràctica no es pot concebre sense compromís polític.

Once again we are compelled to speak about the crisis because it is not diminishing but growing and making us all more vulnerable. We have already discussed in previous magazines topics such as the precarious economic and social situation we are experiencing and how it affects our professional work in different fields. Nevertheless, we consider appropriate to go in depth in this crisis that forces us to continue questioning our days.

In this occasion we aim to look at social rights. While we suffer the loss of all kinds of rights, it is also true that social rights do not enjoy the same level of protection as civil and political rights, the former being the weakest and therefore deserving special attention. We must work to guarantee them.

At the time, there is a lot of work being done to lay the foundations of social rights in a constitution, and our school has actively participated in it asking ourselves what we professionals can do about the loss of rights and its violation.

We often speak of vulnerable people but we should speak of harmed people who have been deprived of their rights, as one of the authors suggests.

If we take time to think about the role that our welfare system has given us, we realize that often been associated to social control and management.

Decreasing rights, on one hand, and the increased of need on the other, often places social workers in a situation of distress and suffering that overwhelms us because there is too much need and very few resources to combat it, turning us into managers of resources and services that are insufficient to meet people needs.

To work from the perspective of rights means getting involved in the fight for a fairer society, taking sides against injustice and the violation of rights and, secondly, being alert to defend values and ensure the dignity of the people.

We live in a reality in which we see our rights being threatened every day. Social workers are key actors. We must take personal ethical position both as professionals and as citizens. The way we position ourselves makes what we are as a society. Our practice is inconceivable without political commitment.